

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1961 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 629.

ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ (ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1952-ਨਿਯਮ 29--ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਨਿਯਮ, ਖੰਡ 1. ਭਾਗ।-ਨਿਯਮ 1.8-ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ-ਭਾਰਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ (1950)-ਆਰਟੀਕਲ 229- ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰਾ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ: ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾਅ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 229 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮ, 1952 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਸਪਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਬਾਰੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 1.8 ਦੁਆਰਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਸਹੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦਿਓ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੱਧੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰੰਤਰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਮੰਨ ਕੇ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਕਲਰਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ: ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 229 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਵਿਕਸਤ ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਅਨੁਛੇਦ 309 ਅਤੇ 310 ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਤੇ ਹੋਰ

ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਨੁਛੇਦ 229 ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਜੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤੀਆਂ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੇ ਗਏ ਉਪਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਜਕਾਰਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਖ਼ਤਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 229 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 229 (2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਹੁਕਮ, ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਰਾਮ ਰੰਗ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.- ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ ਤੋਂ ਦੁਬਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਬਤੌਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। 24 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਕਲਰਕ ਅਤੇ 14 ਅਗਸਤ, 1956 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਸਿਰਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਥਾਤ 24 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਤੋਂ 11 ਅਗਸਤ, 1940, 12 ਅਗਸਤ, 1940 ਤੋਂ 20 ਜੂਨ, 1942 ਅਤੇ 21 ਜੂਨ, 1942 ਤੋਂ 13 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੱਕ। ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੇ 9 ਸਾਲ, 8 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 19 ਦਿਨ ਆਈ ਸੀ। ਉਹ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਵਾਲੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਆਦਿ ਵਜੋਂ ਅਕਸਰ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੂਜੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੇ ਕਿ 1 ਸਾਲ, 10 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 9 ਦਿਨ ਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਛੁੱਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਛੋਟੀ ਮਿਆਦ ਦੀਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਤਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੀਜੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਅਸਲ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਠੋਸ ਸਥਾਈ ਯੋਗਤਾ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਦੇ ਅੰਤਿਕਾ 2 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੇਵਲ "ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਹੈ। ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੇਵਾ ਪਰ ਸੇਵਾ ਜੋ ਅਸਥਾਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਬ੍ਰੇਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸਥਾਈ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਲੀਆਂ ਦੋ ਆਈਟਮਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ 15 ਸਾਲ ਅਤੇ 27 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਪਹਿਲੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅੱਧੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੋਟ 2 ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8, ਵਾਲੀਅਮ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇਵੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਬਰੇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਰਕਮ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਲਰਕ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ 30 ਮਈ, 1956 ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਏ') ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਕਾਗਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਭੇਜਦਿਆਂ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 229 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 24 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1940 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਦਾਇਗੀ-ਰਹਿਤ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਅੱਧਾ ਹਿੱਸਾ ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ IV ਦੇ ਨਿਯਮ 7(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸਦੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ 19 ਸਾਲ, 9 ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ 3 ਦਿਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ (ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ ਮਿਤੀ 23 ਮਈ, 1956- ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਸੀ') ਕਿ 12 ਅਗਸਤ, 1940 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਤਰਾਜ਼ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 30 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਜਵਾਬ(ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਡੀ') ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ 24 ਨਵੰਬਰ, 1930 ਤੋਂ 11 ਅਗਸਤ, 1940 ਤੱਕ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅੱਧੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਸਥਿਰ. 47.64 nP ਅਤੇ 1,863 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗਰੈਚੂਟੀ - ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਈ') ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ। ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਫਿਰ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸੰਚਾਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਐਫ') ਭੇਜਿਆ:-

“1. ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਨੰਬਰ ਪੈਨ (ਆਰ) ਕੇ-14/56-57/2493, ਮਿਤੀ 27 ਜੂਨ, 1957 ਨੂੰ ਵੇਖੋ।

2. ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਜੱਜ, ਪੰਜਾਬ ਹਾਈਕੋਰਟ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸੀਨੀਅਰ ਅਨੁਵਾਦਕ ਸ੍ਰੀ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ ਨੂੰ 47.64 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ 14 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ 1,863 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹਨ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। "

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 47.64 nP ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਮਿਲਦੀ ਰਹੀ, 14 ਅਗਸਤ, 1956 ਤੋਂ 31 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਤੱਕ ਅਤੇ ਮੌਤ-ਕਮ-ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 1,863 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਸੀ।

ਨਵੰਬਰ, 1959 ਵਿੱਚ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਸਕੱਤਰ, ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਲਿਖ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ 47.64 nP. ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਥਾਈ/ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਅੱਧੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਵਜੋਂ ਬਰੇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਨਵੰਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੋਧਿਆ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਰੁਪਏ 39.69 nP. ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਰੁਪਏ 1,552.50 nP ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਅਫ਼ਸਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਨੂੰ ਸੋਧੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 22 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1960 ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਕੇ') ਰਾਹੀਂ, ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਲਾਭ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਲਈ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਜੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਧ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਗਵਰਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੂੰ 4 ਮਾਰਚ, 1960 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਵਾਬ ਮਿਲਿਆ ਸੀ, (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਐਲ'), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

*****" ਰਾਜਪਾਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ"।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਭੇਜੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਸਨੂੰ 18 ਨਵੰਬਰ, 1960 (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਐਨ') ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਏ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗਰੈਚੁਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਸੇਧ ਕਰਨ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਲਾਭ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ 1, ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ, ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਲਈ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਲਪਿਤ ਲਾਭ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਕੱਲੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੁਝ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦਾ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਮੁੱਖ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਬਿੰਦੂ ਜੋ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਹੈ ਜੋ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੇ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ। ਖੰਡ 1, ਭਾਗ 1 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਜਾਂ ਕੀ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਪਾਵਰ ਵੈਸਟ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਨਹੀਂ ਘਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦਾ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਰਟੀਕਲ 229 ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਵਿਕਸਤ

ਲੋਕਤੰਤਰਿਕ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 229(2) ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ—

"ਰਾਜ ਦੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜੱਜ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹਨ।

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਤਨਖਾਹਾਂ, ਭੱਤਿਆਂ, ਛੁੱਟੀਆਂ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣ, ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ**"।

ਪਰ ਆਰਟੀਕਲ 310(1) ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਰ ਥਾਂਵਾਂ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 229 ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 309 ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਬਰਖਾਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਗੰਭੀਰ ਖਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 229 ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 229(2) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਖਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। *ਪ੍ਰਵਤ ਕੁਮਾਰ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ*, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਸਲੀ ਪੱਖ ਦੇ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਰਜਿਸਟਰਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦਲੀਲ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ 1930 ਦੇ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ (ਵਰਗੀਕਰਣ, ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ। ਉਸਨੂੰ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950, ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 1774 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਚਾਰਟਰ ਅਤੇ 1862 ਦੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1919 ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1915 ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਚਾਰਟਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1915, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ, 1935, ਅਤੇ 1950 ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ

ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 276 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਨਾਲ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਇਕਸਾਰ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਕੀਮ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਸਮਝੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਹਿਤ ਹਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਕੇਵਲ ਧਾਰਾ 276 ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਨੁਕੂਲਨ ਅਨੁਪਾਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ "ਗਵਰਨਰ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। "ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ" ਸ਼ਬਦ ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 242(4) ਲਈ ਧਾਰਾ 241 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜਪਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 242 (4) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 242 (4) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਕੋਲ ਹੈ। 1935, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 229(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੀ।

ਅਨੁਛੇਦ 229 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਅਨੁਛੇਦ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ) ਨਿਯਮ, 1952 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ) ਜੋ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਿਯਮ 29 ਜੋ ਛੁੱਟੀ, ਪੈਨਸ਼ਨ ਆਦਿ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਹੈ:-

"29. (1) ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਗੇ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇਗੀ, ਸਿੱਧਾ।

(2) ਕੋਈ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਟਾਫ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਕਿਹੜੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹਨ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 1.2 (ਬੀ) (2), ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ [ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 229(2)]। ਨੋਟ 2 ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ--

"ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੇਧੇ ਹੋਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।"

ਨੋਟਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 1.8 ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:--

"ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ, ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਹੈ।

ਨੋਟ 1. ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਸੰਚਾਰ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ 2. ਜਿੱਥੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ। ਅਜਿਹੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬੇਲੋੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੋ।

"ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨੌਕਰ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 309 ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦਾ ਨਿਯਮ 2.19 ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਹੈ। ਹੁਣ, ਉੱਚ ਅਦਾਲਤੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਵੀ ਇਕੱਠੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਢੰਗ

ਨਾਲ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ 1.8 ਅਧੀਨ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਸ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ, ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਸਿੱਧੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ। ਆਮ ਆਧਾਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ਼ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਡੈਲੀਗੇਟ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਟ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਅਤੇ ਢਿੱਲ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ 47.64 ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1,863 ਰੁਪਏ ਦੇ ਅੰਕੜੇ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਟ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਟਾਫ਼ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਪਰ ਵਿਵਸਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਰਾਜਪਾਲ ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਉਹ ਆਮ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਇਕਾਈ ਜਾਂ ਸ਼ਾਖਾ ਹੈ (ਵੇਖੋ ਰਾਮ ਚੰਦਰ ਬਨਾਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ, ਅਲੀਗੜ੍ਹ (2) ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਇਹ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਭਾਗ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੁਆਰਾ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਤਰਕ ਵਿਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਈ, ਸਿਵਾਏ ਇਹ ਦਰਸਾ ਕੇ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਮੇਤ ਵਿੱਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੀ ਸਕੀਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 166 (ਨਿਯਮ 31, ਭਾਗ II) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਦੇ ਵਿੱਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਮਸ਼ਵਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ ਜਾਂ ਪੋਸਟਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਲਈ ਭੱਤੇ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤਨਖਾਹ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਮਾਲੀਏ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਖਰਚੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਜਿਸ ਲਈ ਵਿਨਿਯੋਜਨ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨੋਟ 2 ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ

ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੋ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਕੱਲੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 229 ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਟਾਫ਼ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਰੱਖਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। 1.8 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਨੂੰ ਘਟਾ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਲਾਜ ਲਈ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਢਿੱਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰੰਤਰ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਜਿਸ ਲਈ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮ 7(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸਥਾਰਨ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਸਾਰੀ ਸੇਵਾ (ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀਸ਼ੁਦਾ ਦੇਵੇਂ) ਜੋੜਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ।) ਨਵੇਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ IV ਦਾ।

ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 2.14 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਜੋ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰਾ ਕਰਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਸੌਂਪੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਅਧਿਆਇ XV ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਯਮ 1.8 ਵਿੱਚ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਤਾਵ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਚਿਤ ਅਥਾਰਟੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਘਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਸਿੱਟੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸਨ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਥਾਪਨਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 1.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਾਲ 1957 ਵਿੱਚ 47.64 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮੇਨਸੈਮ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਅਤੇ 1,863 ਰੁਪਏ ਦੀ ਗ੍ਰੈਜੂਟੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ

ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਰਿਟ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ। ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਰਥ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰੇਗੀ।

ਸ਼ਾਮਲ ਬਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਜੇ-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਦੁਆ, ਜੇ.

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ